THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
$1.00 a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 35, No. 5
JANUARY, 1952

Were the Writers of Israel's "Declaration of Independence" Telling the Truth?

By Rev. Daniel Fuchs, a Jew who believes on the Lord Jesus Christ, our Messiah, through Whom alone will we ever secure true independence

WE Jews make much boast of our "achievements." But sometimes we take credit for that which does not belong to us. An example is the preamble to the Declaration of Independence of the State of Israel. Let us quote this preamble:

> The Land of Israel was the birthplace of the Jewish people. Here their spiritual, religious, and national identity was formed. Here they achieved independence and created a culture of national and universal significance. Here they wrote and gave the Bible to the world.

Much time and thought must have been spent in the composition of this preamble. We have only one criticism—it is not truthful! What these words possess in beauty, they lack in accuracy.

Was the Land of Israel the birthplace of the Jewish people? Abraham was not born in Palestine—he came from Ur of the Chaldees! For four centuries the family grew in Egypt and was finally welded into a nation by the persecutions of Pharaoh.

When did the Jewish people "achieve independence" in the land of Israel? When they first conquered the land, they **were** a free nation! They had just been redeemed from slavery in Egypt by the power of God, when in obedience to Him they applied the blood of the Passover lamb over their doorposts.

But what did they do with their freedom? Almost immediately they prostituted their liberty and began to follow after the idols of their neighboring nations. With each successive relapse into idolatry God sent judgment. The Book of Judges reads like a ride on a roller coaster. Beginning with the victories of Joshua at the height of their power, our fathers apostatized into idolatry; and the result was judgment. In the midst of judgment they repented. God in the midst of their sorrow sent a deliverer, and they were liberated again. With every liberation they relapsed again into idolatry. God sent judgment; they repented. Up and down, up and down, they went. But each time of recovery brought them to a lower peak. It was a faithful few under Gideon who preserved the liberty that God had given them.

FROM JUDGMENT TO JUDGMENT

At the time of the monarchy it was the same sad merry-go-round. Our fathers persisted in their idolatry. God sent judgment. He sent the prophets to warn. But minor judgments were not enough; the prophets were rejected, stoned, cast into miry dungeons. The result was the Babylonian captivity. Once more our fathers repented, once more God gave them a chance. They returned to the land, but not as freemen. Medo-Persia was conquered by the Grecian Alexander the Great. We were given religious liberty; but again we Jews apostatized. The Greek way of life was more attractive than the faith of Abraham, Isaac and Jacob. Once more persecution arose, this time under Antiochus Epiphanes. Once more God heard the cry of our people, and once more it was a faithful few under Judas Maccabeus that wrought deliverance for the people. Incidentally, the century following this was the only century from the Babylonian captivity to the twentieth century during which our people "achieved independence."

Our newly achieved independence was short-lived. In our prosperity we turned our backs once more upon God. Two corrupt candidates for the high-priesthood appealed to Pompey for a decision. Rome made its decision and enforced it by garrisoning an army in Jerusalem. Rome did not attack Jerusalem. Our fathers deliberately and willfully chose the decision of Pompey rather than the Will of God. Instead of achieving independence, we achieved slavery!

"CULTURE?" WHAT KIND?

We continue in our examination of this preamble. "Here . . . they created a culture of national and universal significance." How wonderful we are! There's no argument about it!

Now, we do not question the value of Jewish contributions to civilization. The first book of Moses tells of Noah's blessing upon Shem, the progenitor of Abraham:

> Blessed be the LORD GOD of Shem; and Canaan shall be his servant. God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem. Genesis 9:26,27.

In fulfillment of this marvelous prophecy there is no question but that Japheth (the Gentiles) is dwelling in the tents of Shem. In this age when Jews and Gentiles alike can come into fellowship with God through the Lord Jesus Christ, Gentile believers in the Lord Jesus Christ gladly acknowledge that everything they have spiritually has come to them through the Jew. The Messiah was a Jew, the Scriptures were given by God through the Jew.

But when did we create a culture of universal significance? The mission of the Jew is religious, not educational. God called us that we might reveal the God of Abraham, Isaac, and Jacob to the world. The epitome of our contribution to civilization is not our contributions to science, law, philosophy, and art. Our one contribution to the world is one of God's choice. God has revealed Himself through the Scriptures, and the instrument He chose has been the Jew. It has been a matter of His choosing, not of our genius.

THE BIGGEST BLUNDER OF ALL!

It is in the matter of the written Scrip-

To Both the Houses of Israel!

Ever since the advent of so-called Reformed Judaism, the Jewish people have been divided into two sects, as it was in the days of Rehoboam the son of Solomon. This division leads only to bewilderment and confusion. Would you know more about why Jews are so hopelessly divided? Mail us 5¢ in stamps and ask for a copy of our booklet, "To Both the Houses of Israel." THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72d Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y. Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.

tures that we must now question the veracity of the writers of the new Declaration of Independence. "Here we wrote and gave the Bible to the world." If the geographical location of the writers of the Bible is an argument for the existence of the new state, we had better give the land of Israel back to the Arabs! Moses wrote the Torah, of all places, in Arabia! He never entered the land of Palestine! The Book of Job was written in Uz, a country northeast of Egypt. Daniel received many of his visions in Babylon, and Esther was written in Persia.

But who wrote the Bible? Was it the Jews? The New Testament in succinct language accurately states the fact:

> What advantage then hath the Jew? or what profit is there of circumcision? Much every way: Chiefly, because that unto them were committed the oracles of God. Romans 3:1,2.

"Unto them were **committed**." There is no suggestion that Jewish genius discovered the truths of the Scriptures. The Jews did not invent the Bible. It was revealed to them by God Himself. What was the attitude of the Jews toward this revelation? Did they honor and obey it? No! The sad fact is this, our history of our nation can be summed up in a few words:

> They have forsaken me the fountain of living waters, and hewn them out cisterns, broken cisterns, that can hold no water. Jeremiah 2:13.

If we are so proud of the Bible we "gave to the world", why do we not pay a little attention to its precepts?

WHO GAVE THE BIBLE TO THE WORLD?

Did the Jews give the Bible to the world? Is it not a fact that we **kept** it from the world? How many converts have been made to Judaism in the last century? Are we not proud of the fact that we keep our religion to ourselves? Do not our rabbis shout, "We do not proselyte"? Yet in spite of all this we arrogantly boast that we gave the Bible to the world!

There **were** some Jews who gave the Bible to the world. In the first century of the Christian era, a group of Jews believed in the Lord Jesus Christ as their Messiah. These Jews were the first Christians. They compassed land and sea, they went over the whole world with the message of the God of Abraham, Isaac and Jacob. These were the Jews who gave the Bible to the world! They were the ones who proclaimed that the Lord Jesus Christ was the Messiah of Israel and the hope of the world! Let us face the facts squarely. The people of Israel boast that Jews gave the Bible to the world. But what have the Jews done to those real Jews who should have a place of honor for this wonderful deed? Instead of honor they received scorn. They have been despised and persecuted. We actually call these greatest Jews, Meshumuddim, apostates! Is this justice? If we glory in the achievements of the Christian Jews, should we not at least accept them into our fellowship as loyal Jews?

It is not the purpose of this article to discuss the relationship of the Jews to the Christian Jews. We do desire to show that it is very important for all Jews to consider their relationship to the Scriptures of which they say they are so proud. Obedience to the Word of God is more important than a discussion of its authorship. The Scriptures teach of the Being, and the Holiness, of God, of the sinfulness of man; of the coming of a Redeemer, the Messiah, who is to redeem Israel from her sin. These Scriptures prove that this Messiah is the Lord Jesus Christ. Search your Scriptures, find out who the Messiah is. Then trust in Him. We are proud of our Scriptures, we glory in Him who is revealed in the Bible as our Messiah, the Lord Jesus Christ. Trust Him and write your Declaration of Independence from sin.

Why Do You Missionaries Bother Us?

By H. Koser

"WHY do you missionaries come around here and bother us?" shouted a Jewish man. "Why come to us Jews? Don't you know that we are a righteous people? We are the only people who truly follow God with a perfect heart! Why don't you go to the Goyim and try to convert them? We don't need you!"

There is a Jewish idiom which goes something like this: "To talk oneself into a sickness is worse than to really suffer from a sickness." This man was deliberately blinding his eyes to the truth. For when I asked him why it was that such "righteous people, who were the only ones who followed God with a perfect heart", needed to fast on Yom Kippur; and why it was that during the ten days of repentance beginning with Rosh Hashanah they fast and pray that they might not be classified among the wicked, and thus eternally doomed, he walked away in anger.

There is another idiom which says, "None so blind as those that will not see." This man didn't want to know the truth. He asked why we, as missionaries, come to the Jewish people. The answer is found in our own Bible. For we read,

> I have set thee a watchman unto the house of Israel; therefore thou shalt hear the word at my mouth, and warn them from me. When I say unto the wicked, O wicked man, thou shalt surely die; if thou dost not speak to warn the wicked from his way, that wicked man shall die in his iniquity; but his blood will I require at thine hand. Nevertheless, if thou warn the wicked of his way to turn from it; if he do not turn from his way, he shall die in his iniquity; but thou hast delivered thy soul. Therefore, O thou son of man, speak unto the house of Israel; Thus ye shall speak saying, If our transgressions and our sins be upon us, and we pine away in them, how should we then live? Say unto them, As I live, saith the Lord God, I have no pleasure in the death of the wicked; but that the wicked turn from his way and live: turn ye, turn ye from your evil ways; for why will ye die, O house of Israel? Ezekiel 33:7-11.

We are watchmen sent to warn you, "Flee from the wrath to come." But this poor purblind man cries, "We follow God with a perfect heart!" If he only read his own Bible he would know that he is a sinner, as are all men.

Does this sound like a people who follow God with a perfect heart?

> The Lord looked down from heaven upon the children of men to see if there were any that did understand, and seek God. They are all gone aside, they are all together become filthy; there is none that doeth good, no not one. Psalm 14:2,3.

Solomon, the son of David, the wisest man in all the world wrote,

> There is not a just man upon earth, that doeth good and sinneth not. Ecclesiastes 7:20.

Jeremiah, the weeping Prophet of Israel, wrote,

> The heart is deceitful above all things, and desperately wicked, who can know it? I the Lord search the heart. Jeremiah 17:9,10.

Isaiah the Prophet wrote,

> But your iniquities have separated between you and your God, and your sins have hid his face from you, that he will not hear. Isaiah 59:2

Does this sound like a righteous people? Israel, how much longer will you be deluded? When will you open your eyes and heart and believe God?

God said, "Without the shedding of blood, there is no forgiveness of sin." You have sinned, whether you will admit it or not. For God says so, and He is not a liar! Therefore knowing that we are sinners, sin must be atoned for. It is not fasting once a year that will save you. For we read,

> It is the BLOOD that maketh an ATONEMENT for the soul. Leviticus 17:11.

Have you acknowledged yourself as a sinner? Have you come to God for cleansing? God's Word tells us,

> The blood of Jesus Christ (your Messiah) cleanseth us from all sin. I John 1:7.

Moses cried, "Be sure your sins will find you out." Numbers 32:23. Amos the Prophet cried, "Seek the Lord and ye shall live." Amos 5:6. Hosea the Prophet wrote, "O Israel, thou hast destroyed thyself, but in Me is thine help . . . O Israel, return unto the Lord thy God; for thou hast fallen by thine iniquity." Hosea 13:9, 14:1.

O Israel, the sands of time are sinking fast, soon it will be too late. God cries to you, "Today, if ye will hear my voice, harden not your heart." Psalms 95:7,8.

די "קולטור" וואָס מיר האָבן געשאַפן

מיר עקזאַמינירן ווייטער די אינטראָדוקציע וואָס זאָגט אַז „אַטרא . . . האָבן מיר געשאַפן אַ קולטור פון נאַציאָנאַלער און אוניווערזאַלער באַדייטונג".

חלילה אַז מיר זאָלן באַשטרייטן דעם אייביגן ווערט פון דעם אידישן ביישטייערונג צו דער וועלט־ציוויליזאַציע. אָבער דידאָזיגע ביישטייערונג איז נישט „קולטור" זאָנדערן אַן אַנדערע, פיל וויכטיגערע זאַך. אין בראשית, דאָס ערשטע בוך פון תורת משה, האָבן מיר אַן אָנדייטונג דערפון. דאָרט ריידט עס זיך וועגן דער ברכה פון גאָט אויף שם, דעם אור־פאָטער פון אברהם:

> געבענטשט איז דער האר גאָט פון שם, און כנען זאָל זיין זיין קנעכט. גאָט וועט אויסברייטן יפת, און ער וועט וואוינען אין די געצעלטן פון שם (בראשית ט: 26, 27).

קיין איינציגער וואָס איז נאָר אביסל באַקאַנט מיט גאָט'ס פּלאַן מיט דער מענטשהייט וועט צווייפלען אַז יפת טאַקע וואוינט אין די געצעלטן פון שם. וואָס זיינען שם'ס געצעלטן? אַ יעדעס גאָטעס הויז וואו דער אלהי שם ווערט געדינט און די אמת'דיגע רעליגיע ווערט געלערנט איז אַ געצעלט פון שם. אַזעלכע געצעלטן זיינען דאָ אַ סך. און די קינדער פון יפת אין אַלע טיילן פון דער וועלט וואוינען אין זיי. אַלע דידאָזיגע געצעלטן זיינען געבויט געוואָרן דורך די אידן וואָס זיינען די קינדער פון שם.

דאָס איז די אידישע ביישטייערונג צו ציוויליזאַציע. דאָס איז וואָס האָט אוניווערזאַלע באַדייטונג, נישט די אידישע קולטור. די מוסיף פון אידן איז נישט בילדונג, זאָנדערן רעליגיע, אמונה.

אָבער ווער האָט דידאָזיגע רעליגיע געשאַפן? מיר אידן? ניין! בשום אופן נישט! קיין איד, קיין מענטש האָט זי געשאַפן. אידן האָבן זי נישט אויסגעטראַכט. די אמת'דיגע אידישע רעליגיע קומט פון גאָט און נישט פון מענטשן. וואָלטן אידן זי נאָר אויסגעטראַכט וואָלט די וועלט זי נישט אָנגענומען. נאָר ווייל גאָט האָט זי געגעבן, האָט דידאָזיגע אידישע רעליגיע אוניווערזאַלע באַדייטונג.

ווייטער זאָגט אונז דער פרע־אַמבל פון דער

> ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את־בניך כתרנגלת המקבצת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: הנה ביתכם יעזב לכם שמם: כי אני אמר לכם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: ד.ה. ירושלים, ירושלים, וואָס הרג'עסט די נביאים און שטייניגסט די, וואָס זיינען געשיקט צו דיר! וויפיל מאָל האָב איך געוואָלט צו־נויפזאַמלען דיינע קינדער ווי אַ הון זאַמלעט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האָט נישט געוואָלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. וואָרים איך זאָג אייך, פון איצט אָן וועט איהר מיך נישט זעהן, ביז איהר וועט זאָגן: געבענטשט איז דער, וואָס קומט אין גאָט'ס נאָמען".
>
> — מתתיהו כ"ג: 37-39.

דעקלאַראַציע אַז „אַטרא האָבן מיר געשריבן און געגעבן די ביבל צו דער וועלט".

איז דאָס אמת? משה דער שרייבער פון חומש, אָדער די פינף ערשטע ביכער פון דער תורה, האָט נישט אַמאָל זיין פוס אַנידערגעזעצט אויף ארץ ישראל. ער האָט עס נאָר אָנגעקוקט פון דער ווייטנס אָבער איז געשטאָרבן מחוץ לארץ. דאָס לאַנד וואו ער האָט געווירקט און געשריבן האָט געהערט צו די אַראַבער און קיינמאָל נישט צו די אידן. די תורה איז נישט געשריבן געוואָרן אין ארץ ישראל.

דאָס בוך איוב איז אויך נישט דאָרט געשריבן געוואָרן. דער אָרט עוץ, וואו איוב האָט געוואוינט, ליגט נישט אין פּאַלעסטינע, זאָנדערן ווייט אַוועק פון אידישן לאַנד. אַזוי אויך דניאל און די געשיכטע פון אסתר. ביידע זיינען געשריבן געוואָרן ווייט פון ארץ ישראל.

ווער האָט געשריבן די ביבל? זיינען עס געווען די אידן? הערט דעם ענטפער וואָס דער ברית חדשה גיט אויף דידאָזיגע פראַגע:

> הייסט מיט וואָס איז דער איד בעסער, אָדער וואָס איז דער נוצן פון מילה? שוין גאָר אַ סך. קודם כל, וואָס זיי זיינען אנפאַרטרויט *געוואָרן מיט די נבואות פון גאָט (רוימער ג: 1, 2).

צו זיי זיינען די נבואות אַנפאַרטרויט געוואָרן! נישט דער אידישער געניאוס האָט זיי געשאַפן. נישט אידן האָבן זיי אויסגעטראַכט, זאָנדערן גאָט האָט זיך אַנטפּלעקט און געגעבן זיין וואָרט צו זיי. עס איז אַ געשענק פון גאָט, נישט אונזערע ער־פינדונג. און נישט נאָר האָבן מיר אידן נישט געשאַפן די ביבל, זאָנדערן ווען גאָט האָט זי אונז געגעבן, האָבן מיר זי נישט געוואָלט, און האָבן זי פון זיך אַוועקגעשטויסן. דער נביא ירמיה זאָגט (קאַפּיטל ב' 13):

> צוויי איבעלען האָט מיין פאָלק באַגאַנגען. זיי האָבן פאַרלאָזן די קוואַל פון לעבעדיגן וואַסער, און זיך אויסגעגראָבן צובראָכענע ברונעמס, וועלכע קאָנען נישט האַלטן וואַסער.

אויב מיר זיינען טאַקע אַזוי שטאָלץ מיט דער ביבל, פאַרוואָס'זשע ווילן מיר נישט זיך אביסל מעהר צוהערן צו וואָס זי זאָגט?

ווער האָט די ביבל געגעבן צו דער וועלט?

האָבן מיר אידן אין אַלגעמיין, אַלס אַ פאָלק, געגעבן די ביבל צו דער וועלט? ניין, אים געגנטייל, מיר האָבן אַלץ מעגליכע געטהון זי צוריקצוהאַלטן פון דער וועלט! ווי פילע פון אונזערע אידן זיינען אַרומגעגאַנגען אין דער וועלט באַקאַנט צו מאַכן דעם גאָט פון ישראל צו די גוים, און זיי געבן די ביבל? שטאָלץ זיינען מיר מיט אונזערע רעליגיע, אָבער די רבנים שטאָלצירן אויך דערמיט וואָס זיי פראָזעליטירן נישט. זיי געבן דערמיט צו פערשטיין אַז זיי ווילן זיך האַלטן מיט זייערע רעליגיע פאַר זיך אַליין, און נישט לאָזן אַנדערע וויסן דערפון. זיי אינטערעסירן זיך נישט אויב די גוים האָבן די ביבל אָדער נישט.

דאָך האָבן באמת אידן עקזיסטירט, וואָס האָבן טאַקע געגעבן די ביבל צו דער וועלט. אָבער וואָס פאַר אַ אידן זיינען זיי געווען? נישט אַזעלכע ווי אונזערע רבנים. עס זיינען געווען אידן וואָס האָבן געגלויבט אין משיח, אידן ווי שאול פון טארזוס, ווי שמעון פעטרוס און אַנדערע גלייביגע. נאָר אַזעלכע אידן האָבן זיך מוסר נפש געווען, האָבן געאַרבייט טאָג און נאַכט כדי באַקאַנט צו מאַכן די ביבל, און דעם גאָט פון דער ביבל, צו די נאַציאָנען פון דער וועלט.

אָבער ווי אַזוי באַהאַנדלט מען אַזעלכע אידן וואָס טוהן דאָס? מע רודפ'ט און מע זידלט זיי, און מע רופט זיי משומדים! נישט לאָגיש איז עס, אויף דער איינער זייט זיך צו באַריהמען מיט די אידן וואָס האָבן געגעבן די ביבל צו דער וועלט, און אויף דער אַנדערן זיי צו רודפ'ן און רופן משומד!

אָבער דער הויפּט־פּונקט מיט דער ביבל איז נישט צו שטאָלצירן מיט איהר, זאָנדערן זיך צו־הערן וואָס זי זאָגט. דאָס איז מעהר וויכטיג ווי זיך ריהמען אָדער דיסקוטירן. די ביבל לערנט אונז וועגן דער נאַטור, די הייליגקייט, און ליבע פון גאָט; און וועגן דער זינדיקייט פון מענטשן. די ביבל לערנט אונז אויך וועגן דעם קומען פון משיח וואָס זאָל ערלייזן און ריינינגן די מענטשן פון זינד. און די ביבל באַווייזט אויך אַז דערדאָזיגער ער־לייזער איז קיין אַנדערער ווי דער האר ישוע.

זוכט אין דער שריפט, געפינט אוים ווער ישוע איז און וואָס ער האָט געטהון. אויך מיר, גלייביגע, זיינען שטאָלץ מיט דער ביבל. אָבער מיר ריהמען זיך אויך מיט איהם פון וועמען די ביבל ריידט, נעהמליך, אונזער משיח. פאַרטרויט אויף איהם, און דאַן וועט איהר קאָנען שרייבן אייערע אמת'דיגע אומאַבהענגיגקייט'ס דעקלאַראַציע, די אמת'דיגע ערלייזונג און פרייהייט פון דער שקלאַפעריי פון זינד!

פאַרוואָס גלויבען מיר אידען, דעם נייעם טעסטאַמענט ?

זעה, טעג קומען, זאָגט גאָט, און איך וועל שליסען מיט דעם הויז פון ישראל און מיט דעם הויז פון יהודה אַ ברית חדשה—אַ נייעם בונד (אָדער טעסטאַמענט). נישט ווי דער בונד, וואָס איך האָב געשלאָסען מיט זייערע עלטערען אין דעם טאָג ווען איך האָב אָנגענומען זייערע האַנד זיי אַרויס־פיהרען פון דעם לאַנד מצרים, וואָס זיי האָבען צושטערט מיין בונד כאָטש איך בין שוין געווען זייער מאַן, זאָגט גאָט. נאָר דאָס איז דער בונד (אָדער טעסטאַמענט), וועלכען איך וועל שלי־סען מיט דעם הויז פון ישראל נאָך יענע טעג, זאָגט גאָט, איך וועל גיבען מיין תורה אין זיי, און אויף זייער האַרץ וועל איך זי שרייבען, און איך וועל זיין זייער גאָט, און זיי וועלען זיין מיין פאָלק. (ירמיה ל'א:32־30).

האָבן די שרייבערס פון ישראל׳ס דעקלאַראַציע פון אומאַבהענגיקייט געזאָגט דעם אמת?

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן 10־11

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

רעה ישראל

אַ מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

Subscription Price
$1.00 a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 35, No. 5
JANUARY, 1952

האָבן די שרייבערס פון ישראל׳ס דעקלאַראַציע פון אומאַבהענגיקייט געזאָגט דעם אמת?

פון דניאל פוקס

אַ איד וואָס גלויבט אין ישוע המשיח וועלכער אַליין דערמעגליכט אַ מענטשן צו דערגרייכן די אמת׳דיגע אומאַבהענגיקייט.

זעהר שטאַרק ריהמען מיר זיך מיט אונזערע דערגרייכונגען. פילע מאָל אָבער נעהמען מיר זיך דעם קרעדיט וואָס גאָר באַלאַנגט נישט צו אונז. אַ ביישפּיל דערפון איז די אינטראָדוקציע צו ישראל׳ס דעקלאַראַציע פון זעלבסטשטענדיקייט. די שרייבערס פון איהר האָבן דאָרט אַזוי געשריבן:

> ארץ ישראל איז דער געבורטס־אָרט פון אידישן פאָלק. געבוירן געוואָרן אָטדאָ איז זייער גייסטיגע, רעליגיעזע, און נאַציאָנאַלע אידענטיטעט. דאָ אויך האָבן זיי דערגרייכט זעבלסשטענדיקייט און געשאַפן אַ קולטור פון נאַציאָנאַלער און אוניווערזאַלער בעדייטונג. געשריבן און געגעבן האַבן זיי אָטדאָ די ביבל צו דער וועלט.

אוודאי האָט דאָס גענומען גענוג צייט און מיה דידאָזיגע אינטראָדוקציע אויסצואַרבייטן. זי איז טאַקע זעהר שיין און פראַכטפול. נאָר איין חסרון האָט זי. זי איז פּשוט נישט אמת.

קודם כל פרעגן מיר אויב ארץ ישראל איז טאַקע געווען דער געבורטס אָרט פון אידישן פאָלק? אברהם דער שטאַם־פאָטער פון די אידן איז גע־בוירן געוואָרן נישט אין פּאַלעסטינע זאָנדערן אין אור כשדים, אַ לאַנד הונדערט מייל אַוועק פון ארץ ישראל. אברהם׳ס פאַמיליע האָט זיך דערנאָך געוואָלגערט פיר הונדערט יאָהר אין גלות מצרים, און איז דאָרט געוואָרן אַ פאָלק. נאָך איידער זיי זיינען אַריינגעטראָטן אין פאַרשפּראָכענעם לאַנד ארץ ישראל.

וואו האָט דאָס אידישע פאָלק דערגרייכט זעבלסטשטענדיקייט? ווען זיי זיינען ערשט גע־קומען קיין ארץ ישראל? ניין! געוועזן זיינען זיי שוין אַ גאַציע לאַנג איידער זיי האָבן ערָאָבערט דאָס לאַנד. באַפרייט האָט זיי גאָט פון פרעה׳ס שקלאַפעריי, ווען זיי זיינען געווען געהאָרכזאַם צו איהם שפּרענגענדיג דאָס בלוט פון קרבן פסח אויף די טירן פון זייערע הייזער.

און אַזוי זיינען זיי זעלבסטשטענדיג געוואָרן. וואָס אָבער האָבן זיי געטהון מיט זייערע גאָט געשענקטע זעלבסטשטענדיקייט? שנעל האָבן זיי זיך געכאַפּט צו די געצן פון די אומות אַרום זיי, און האָבן זיי פלייסיג אָנגעהויבן צו דינען. דאָס איז געשעהן אין דער צייט פון די שופטים באַלד נאָך׳ן טויט פון יהושע בן־נון.

שטראָפן האָט גאָט געמוזט זיי דערפאַר און געשיקט אויף זיי גרויסע צרות. דאָך באַלד איז אַן ערלייזער געקומען, ווייל גאָט האָט געהאַט מיטלייד מיט זיין פאָלק, און זיי אַרויסגעהאָלפן פון זייער נויט. אָבער ווען ס׳איז זיי גוט געוואָרן האָבן זיי זיך נאָכאַמאָל אַריינגעלאָזט אין געצנדינעריי, און נאָכאַמאָל האָט זיי גאָט געמוזט שטראָפן, און נאָכאַמאָל זיי ווידער אַרויסגעהאָלפן פון זייערע לײדען. אַזוי איז עס מיט זיי געגאַנגען אַרויף און אַראָפּ, אָהן אויפהער ביז צו דער צייט פון די מלכים.

דיזעלביגע געשיכטע האָט פּאַסירט דורך די פעריאָדע פון די מלכים, וואָס האָבן געהערשט איבער ישראל. שטענדיג האָבן זיך אונזערע אבות פאַרליבט אין די גוי׳שע געצן און זיי נישט גע־וואָלט אָפּלאָזן. האָט זיי גאָט געשיקט נביאים זיי צו וואָרענען. שטאָלצירן טהון אידן מיט זייערע נביאים. אָבער וואָס האָבן זיי געטוהן מיט זיי ווען זיי האָבן אויפגעהויבן זייערע שטימען צו פּרעדיגן און צו וואָרענען דאָס פאָלק? מע האָט זיי גע׳רודפ׳ט און געפּייניגט און פאַר׳מיאוס׳ט. מאַנכע פון זיי האָט מען אפילו געשטייניגט. גלות בבל איז געווען דער רעזולטאַט פון דעם אַלעם.

אין זייער לײדן האָט ישראל נאָכאַמאָל תשובה געטהון, און נאָכאַמאָל האָט גאָט אין זיין רחמנות זיי אַרויסגעהאָלפן און זיי צוריקגעבראַכט אין זייער לאַנד. אָבער אַצינד איז ישראל נישט מעהר געווען אומאַבהענגיג פּאָליטיש. אונטערטעניג זיינען זיי געוואָרן צוערשט צו די מעדיער און פּערזער, דער־נאָך צו די גריכן, ווען אַלעקזאַנדער דער גרויסער האָט באַזיגט די פּערזיער און האָט איבערגענומען זייער רעגירונג, און צולעצט צו די רוימער.

רעליגיעזע פרייהייט האָבן אידן נאָך געהאַט אונטער די גריכן און רוימער. אָבער זיי האָבן בע־נוצט די דאָזיגע פרייהייט, ווי פריהער, נאָכצולויפן די גוי׳שע געצן און נישט צו דינען דעם גאָט פון אברהם יצחק און יעקב.

נאָר פאַר אַ קורצע צייט נאָך׳ן זיג פון די מכבים (די מאַקאַבייער), אָדער די חשמונאים, ווי אַנדערע רופן זיי, האָט ישראל טאַקע געהאַט אויך פּאָליטישע זעלבסטשטענדיקייט. אָבער דאַן איז אַ שטרייט אויסגעבראָכן צווישן צוויי קאַנדידאַטן פאַר׳ן אַמט פון כהן גדול, און די אידן אַנשטאַט צו לאָזן גאָט ענטשיידן וועמען ער וויל עס זאָל איהם דינען אַלץ כהן אין בית המקדש, האָבן זיי געמאַכט אַן אַפּיל צו האַידנישן גענעראַל פּאָמ־פּייאוס, ער זאָל מאַכן די פּשרה צווישן זיי. דאָס האָט פּאָמפּייאוס געטהון מיט פאַרגניגן, אָבער ער האָט אויך אַריינגעשטעלט אַ דיוויזיע רוימישע סאָלדאַטן אין ירושלים זיי זאָלן זעהן אַז זיין פּסק זאָל דורכגעפיהרט ווערן. דאָס איז געווען דאָס ענד פון דער אידישן אומאַבהענגיקייט. די רוימער האָבן נישט געוואָלט אַוועקציהן פון ירושלים, און ארץ ישראל איז געוואָרן אַ פּראָווינץ פון רוים. אַזוי אַנשטאַט צו דערגרייכן פרייהייט אין ארץ ישראל, האָבן די אידישע פּאָליטיקער דערגרייכט רוימישע שקלאַפעריי.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y,
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
PRINTED IN U.S.A.